

“BAIX ENPORDÀ” Museu de Suro de Palafrugell i Dipòsit d'aigua de Can Mario, Conjunt Monumental de Sant Sebastià de la Guarda i Gola del Ter

Ja hem iniciat un nou curs, i després de tot l'estiu sense tenir contacte entre molts de nosaltres, tornem a les nostres. “SORTIDES CULTURALS”. La nostra trobada va ser sens dubte, davant de l'església de Santa Teresa, en la Via Augusta amb puntualitat a les 7:30 del matí. Aquesta vegada l'autocar estava al “ple” Érem 48 membres.

Museu del Suro

A mig camí, vam fer una petita parada de mig hora per esmorzar i estirar una mica les cames. Seguidament, emprenguérem el camí cap al nostre destí. Allà, en el museu, el nostre guia Alexan ja ens esperava, i va acompanyar-nos durant tota la visita amb les seves profundes explicacions de la història del suro en aquelles comarques. Primer de tot, vàrem admirar un àudio vídeo, on sortien fotografies dels fundadors de l'empresa i tot el procés fins els nostres dies. Un cop acabar el vídeo, vam entrar en el propi museu. Allí està ven exposades les màquines que el mateix obrers van inventar per fer més ràpid el procés de fabricació, doncs en els primers anys, tot era manual.

Per iniciar el procés de fabricació, era necessari tenir 4 especialitats d'obrers :

- el llescador: tallava les tires de les plaques de suro.
- el carrador: tallava la tira a quadrats
- l'escairador: tallava els quadrats per agafar la forma
- I per últim el que polia fins a deixar el tap acabat.

Altres màquines que van inventar va ser la de “comptar taps” i la màquina de barrina, que treia el tap directament de la llesca de suro, però aleshores sortien més defectuosos . El sobrant de retalls, va servir per fer els aglomerats i aïllants amb diferents utilitats en la indústria i la construcció. Aquest tipus de fàbrica tenia necessitat de molta aigua amb molta pressió pels incendis i per refrescar la maquinària. Aleshores es construeix la “Torre d'aigua” amb una certa estètica, tant en la torre com a tota la fàbrica . Era 1905. Ara, a l'entrar a la torre, es passa per una espècie de túnel amb una exposició de fotografies de diferents personatges importants durant tot el temps. La fàbrica “Can Mario” és anomenada així perquè el Sr. Joan Miquel Enric era conegut en tota la població com a Don Mario.

POBLAT DE SANT SEBASTIÀ DE LA GUARDA

Està situat al cim d'una muntanya amb penya-segats sobre el mar amb una gran vista, on es pot descobrir perfectament l'horitzó amb la forma rodona de la terra. Aquest poblat es va descobrir a finals del S.XX. Es pot admirar un forn metal·lúrgic per fer les eines de ferro, i diverses sitges per guardar els aliments. Als poblats ibers només s'ha trobat una alçada de roques que, a la base de les instal·lacions i la resta, se suposa que era feta amb tova i per això només es troben les bases. També s'hi troba una torre de guaita del S XV, una ermita i hostatgeria del S XVIII.

Després vàrem emprendre novament el viatge cap al lloc on vam dinar. Va costar una mica trobar-lo, però el conductor va seguir el bon camí. Era al “Poble Nou” i allà vam gaudir d'un lloc deliciós amb un menjar exquisit. Vam poder triar entre paella o Orada a la donostiarra i tot de primera qualitat.

GOLA DEL TER

Al finalitzar, vàrem anar a fer l'última visita del dia, els aiguamolls i la Gola del Ter. Va ser un passeig molt bonic, a peu pla i gens cansat. El sol que vàrem tindre durant tot el dia estava en un punt deliciós, escalfava però no ofegava i tots els que hi vam anar, vam gaudir d'unes vistes de les dunes i la companyia de tots els companys de tot el dia.

Núria Bosch